سایپا در واکنش به گزارش «شرق» درباره دلایل زیان خالص دوره این شرکت توضیح داد

رشد ۷ درصدی تولید سایپا

روزنامه «شرق» در ۱۱ مرداد ماه سال جاری گزارشی با عنوان «دارایی‌های سایپا به فروش می‌رسد؟» منتشر کرد. بر اساس نظر کارشناسانی که در این گزارش به سخنان آنها استناد شده است، تولید در سایپا از سال گذشته تا کنون با کاهش متوسط ۲۹ درصدی مواجه بوده است. با وجود این روابط عمومی این واحد تولیدی با ارسال جوابیه‌ای به «شرق» میزان تولید سایپا در چهار ماهه ابتدای امسال نسبت به مدت مشابه سال قبل را دارای افزایش هفت درصدی معرفی کرده است. همچنین توضیحاتی درباره دلایل افزایش زیان‌دهی سایپا در این جوابیه ارائه شده است که در ادامه می‌آید:

درخصوص کاهش تولید، کاهش فروش و افزایش زیان‌دهی این گروه، به اطلاع می‌رساند بر اساس گزارش‌های منتشره وزارت صنعت، معدن و تجارت و همچنین اطلاعات منتشرشده توسط گروه خودروسازی سایپا، تولید خودرو در این مجموعه از ابتدای سال جاری تاکنون نسبت به مدت مشابه سال گذشته نه‌تنها کاهشی نبوده بلکه افزایش یافته است. بر همین اساس، گروه سایپا در چهارماهه نخست سال جاری تعداد ۱۹۱هزارو ۱۳۰ دستگاه خودرو تولید کرده است که این تعداد، نسبت به مدت مشابه سال گذشته، با ۱۷۸هزارو ۶۱۸ دستگاه، رشد هفت‌درصدی را نشان می‌دهد. این گروه تعهدات خود را در زمینه عرضه خودرو به بازار و تحویل به مشتریان انجام داده است.

افزایش هزینه‌های جاری بهای تمام‌شده قطعات در سال ۹۶ سبب شد تا گروه سایپا به‌منظور تأمین نقدینگی مورد نیاز جهت حفظ تولید و اشتغال، تسهیلات دریافتی از بانک‌ها را به‌همراه افزایش فروش اقساطی خودرو در دستور کار قرار دهد و همین امر سبب شد تا بدهی‌های جاری شرکت با افزایش قابل ملاحظه‌ای روبه‌رو شده و سرمایه در گردش با کاهش چشمگیری همراه شود.

همان‌گونه که در صورت‌های مالی منتهی به ۹۶/۱۲/۲۹ شرکت سایپا قابل مشاهده است، افزایش قابل ملاحظه تسهیلات دریافتی کوتاه‌مدت و پیش‌دریافت‌های مشتریان باعث افزایش بدهی‌های جاری نسبت به دارایی‌های جاری شد و کسری سرمایه در گردش را به‌همراه داشت؛ علاوه بر این موارد، تأمین مالی بلندمدت از بازار سرمایه نیز سبب شد تا مجموع بدهی گروه سایپا با افزایش همراه شود و رشد قابل ملاحظه هزینه‌های مالی را به همراه داشته باشد. از سوی دیگر، افزایش نرخ ارز در شش ماه پایانی سال گذشته و به دنبال آن، افزایش ۵۰درصدی نهاده‌های تولید به‌طور میانگین (فولاد، مس، آلومینیوم، چدن و مواد پلیمری) سبب شد تا میزان افزایش در قیمت محصولات متناسب با افزایش بهای تمام‌شده نباشد و عملکرد شرکت منجر به زیان خالص شود.

با تغییر تیم مدیریتی و حضور مهندس محسن جهرودی به‌عنوان مدیرعامل گروه خودروسازی سایپا، افزایش تولید به منظور تأمین نیاز بازار در دستور کار قرار گرفت و همین عامل سبب شد در شرایطی که تعداد فروش محصولات رشد ۱۰درصدی را نسبت به سال گذشته تجربه کرد، عدم صدور مجوز افزایش نرخ محصولات از سوی شورای رقابت و سایر نهادهای نظارتی در سال ۹۶ متناسب با افزایش هزینه‌ها در کنار افزایش بهای تمام‌شده و هزینه‌های مالی شرایطی را ایجاد کند تا عملکرد شرکت سایپا منجر به زیان خالص دوره شود. ادامه این روند تنها منحصر به سال گذشته نبود و تداوم افزایش نرخ ارز در سال جاری و رسیدن هر دلار به محدوده‌های بالاتر از صد هزار ریال، سبب شد تا خودروهای وارداتی با افزایش بسیار چشمگیر و قیمت‌های دست‌نیافتنی روبه‌رو شوند و خودروهای داخلی نیز در مقام مقایسه، با بازار دست‌دوم و ثانویه با اقبال بسیار خوبی همراه شوند.

عکس: میزان

از آنجا که نقدینگی در اقتصاد به صورت هوشمند وارد کالاهایی با ارزش ذاتی بالا می‌شود و این امر کاملا اجتناب‌ناپذیر است (همان‌گونه که در بازار طلا نیز مشاهده شد)، دامنه قیمتی ۲۰۰ تا ۳۵۰ میلیون ریالی برای عمده خودروهای تولیدی سایپا و ایران‌خودرو سبب شد تا تفاوت قیمت بازار با کارخانه در شرایطی که مجوز افزایش نرخ حداکثر هفت‌درصدی از سوی شورای رقابت صادر شد، به‌طرز باورنکردنی بازار خودرو را متلاطم کند. مقایسه حداقل قیمت پنج‌هزاردلاری برای خودرویی با حداقل امکانات سبب می‌شود تا ارزش ذاتی خودروهای تولیدی با دلار ۱۰۰ هزار ریالی به محدوده ۵۰۰ میلیون ریال افزایش یابد و همین امر تقاضا برای خرید محصولی کاملا ارزان‌قیمت را افزایش می‌دهد. فارغ از خودروهای ارزان، در سایر خودروهای تولیدی گروه سایپا نیز اختلاف قیمت بیش از ۵۰درصدی در قیمت کارخانه با بازار مشاهده شد که از آن جمله می‌توان به خودرو سراتو آپشنال با قیمت بازار بیش از هزارو ۶۰۰ میلیون ریال و ساندرو استپ‌وی با قیمت بازار بیش از هزار میلیون ریال اشاره کرد. اما این امر سبب نشد تا رسالت اصلی گروه سایپا در ارائه روش‌های متنوع فروش و عرضه خودرو به مشتریان با توجه به شرایط تعیین‌شده از سوی شورای رقابت با کوچک‌ترین خللی همراه شود و از ابتدای سال جاری تا تاریخ ۹۷/۵/۹ و بسته به دردسترس‌بودن قطعات و اطمینان از تولید و تحویل به‌موقع خودرو، به دفعات شاهد انتشار آگهی فروش در تمامی خودروهای تولیدی بودیم و در تاریخ ۹۷/۵/۹ نیز بیش از ۱۲ هزار خودرو برای عرضه به مشتریان نهایی آگهی شد.

ذکر این نکته ضروری است که کاهش ارتباط خودروسازان خارجی همچون رنو و سیتروئن پس از خروج آمریکا از برجام کاملا محسوس و قابل لمس است؛ اما باید به این نکته اشاره کرد که اساسا تولید خودرو با همکاری سیتروئن وارد فاز عملیاتی نشده بود و تولید محصولات شرکت رنو نیز نه همچون قبل، اما با جدیت و بضاعت موجود در حال پیگیری است.

لازم به ذکر است که در سال جاری و علی‌رغم تحریم‌های صورت‌گرفته، خودروی ملی رهام نیز رونمایی شد تا این محصول تازه وارد گروه سایپا که مجهز به استانداردهای روز دنیا است، بتواند به‌عنوان محصولی اقتصادی نیاز بازار خودرو در شرایط بحرانی را برطرف کند.

درخصوص واگذاری دارایی‌ها در گروه سایپا می‌توان به این نکته اشاره کرد که اساسا هر بنگاهی با توجه به سطح نقدینگی و شرایط موجود اقدام به خرید یا فروش دارایی‌ها می‌کند و این امر در شرایط اقتصادی و طول عمر هر شرکتی کاملا متفاوت است. گروه سایپا در سال‌های دور و در شرایطی که با افزایش نقدینگی حاصل از فروش خودرو مواجه بوده، علاوه بر تقسیم سود نقدی و افزایش سرمایه در شرکت اصلی و شرکت‌های گروه، اقدام به تکمیل زنجیره تولید خود و همچنین خرید برخی دارایی‌ها کرد تا علاوه بر تکمیل زنجیره داخلی، ارزش زمانی پول را در شرایط تورمی حفظ کند. در حال حاضر و با توجه به مشکلات بی‌شمار در تأمین نقدینگی و چابک‌سازی گروه، فروش اموال و دارایی‌های مازاد در دستور کار قرار گرفته تا دارایی‌های غیرمولد و عمدتا کم‌بازده به ارزش روز بتواند نقدینگی مورد نیاز را تأمین کند. در شرایطی که تأمین مالی از بانک‌ها با نرخ بسیار بالایی همراه است و تأمین مالی از بازار سرمایه نیز بسیار زمان‌بر است، نگهداری دارایی‌های مازاد نه‌تنها هیچ‌گونه عایدی را به همراه ندارد، بلکه سبب افزایش هزینه‌ها خواهد شد؛ لذا فروش دارایی‌ها و ورود نقدینگی حاصل از آن به چرخه تولید با اهداف بلندمدت در نظر گرفته می‌شود تا در ادامه راه، با کوچک‌سازی منطقی بتوان نسبت به مدیریت هرچه بهتر دارایی‌های مولد و پربازده اقدام کرد.

همان‌گونه که تمامی فعالان بازار سرمایه نیز می‌دانند، در کنار فروش اموال و دارایی‌های مازاد، افزایش سرمایه در شرکت‌های استراتژیک همچون سایپاآذین، لیزینگ رایان سایپا، سایپاشیشه و... نیز انجام شد و با توجه به نیاز شرکت‌های گروه جهت بقا در بازار رقابتی، افزایش سرمایه در شرکت‌های بورسی و غیربورسی و در مواقع لزوم، خرید دارایی‌ها در دستور کار قرار دارد.

در پایان می‌بایست به این نکته اشاره کرد که تلاش تمامی مدیران و اعضای هیئت‌مدیره گروه سایپا، حل مشکلات با توجه به مسائل پیش‌رو است و اتخاذ تصمیم در هر برهه زمانی منوط به مشکلات پیش‌آمده در آن مقطع است. بدیهی است رویکرد مدیریتی گروه سایپا در تمامی دوران علاوه بر حل مسائل درونی و تلاش جهت افزایش سودآوری و کاهش زیان در کلیه شرکت‌های گروه سایپا، تولید خودرو با توجه به نیاز بازار و برآورده‌کردن خواست مصرف‌کنندگان است.

ادامه از صفحه ۴

قطع یارانه پنهان پتروشیمی

در مقطع قبلی اعلام شد هرکس هر نیاز ارزی داشته باشد، با ارز چهار هزارو ۲۰۰تومانی تأمین می‌شود و هیچ مکانیزم کنترلی هم تعیین نشد، اما اکنون این ارز فقط در اختیار واردکنندگانی قرار می‌گیرد که کالاهای ضروری وارد می‌کنند. اما برای اینکه گرانی به مصرف‌کننده‌ها تحمیل نشود، دولت باید فرایند نظارتی را اعمال کند. این امر به طوری جدی نیازمند مکانیزم نظارتی است. اکنون که دولت تصمیم به تقویت بازار ثانویه گرفته، مسئولیت بانک مرکزی این است که جلوی نوسانات شدید قیمتی را بگیرد و ثبات ارزی را بر بازار ثانویه حاکم کند. از طریق مداخلات ارزی و سیاست‌گذاری انقباضی و با جذاب‌کردن دارایی داخلی در برابر خارجی سعی کند وضعیتی را ایجاد کند که ثبات حاکم شود. باتوجه به اینکه این نرخ تحت‌تأثیر عوامل بازار است، نرخ ارز باید در سطحی قرار گیرد که عموم تقاضاها را پوشش دهد. برای این کار قاعدتا اجازه داده شده عرضه‌کنندگان بزرگ ارز، چه دولت باشد که مازاد ارز نفتی خود را به فروش می‌رساند و چه بخش خصوصی، ارز خود را در بازار ثانویه عرضه کنند.

قرار است ارز پتروشیمی‌ها، فولادی‌ها و سیمانی‌ها به بازار ثانویه برود. صاحبان این صنایع کسانی هستند که برای تولید، ارز یارانه‌ای و منابع عمومی ارزان می‌گیرند و از طرفی با حجم بالای ارزی که در دست دارند، قدرت تعیین نرخ از سمت آنها در بازار ثانویه پرنفوذ است. چرا صنایعی که برای تولید از منابع عمومی و ارزان استفاده می‌کنند، ارز حاصل از صادرات آنها به نرخ آزاد به فروش برسد؟

برای ارائه یارانه به این بخش باید مبنای منطقی داشت. شرکت‌های پتروشیمی خوراک خود را از شرکت نفت تأمین می‌کنند و اکنون که آنها ارز خود را به دولت نمی‌دهند و در بازار معامله می‌کنند، باید خوراک آنها هم به قیمت همان ارز تأمین شود و دولت در مقابل هم ارز از آنها مطالبه کند. ما باید سیاستی را اتخاذ کنیم مبتنی بر نظریه‌های علم اقتصاد؛ «در جایی که نمی‌توانید کنترل کنید، نیازی نیست یارانه پنهانی تزریق کنید» بنابراین قراردادهای دولت با این صنایع باید بر مبنای ارز باشد و بابت این خوراکی که از دولت دریافت می‌کنند، ارز به شرکت نفت تحویل دهند. از یک طرف، باید داده‌های شرکت پتروشیمی با ارز محاسبه شود و از طرف دیگر اجازه داده شود اینها عواید ارزی را با نرخ ارز ثانویه به فروش برسانند. در این بازار هم نباید مداخلات غیرمنطقی شود و در این صورت پتروشیمی و فولادی‌ها هم دلیلی ندارد ارز خود را احتکار کنند.

پس شما موافق دریافت ارز یارانه‌ای سه هزارو ۸۰۰تومانی برای تأمین خوراک به پتروشیمی‌ها نیستید؟

قطعا ارز یارانه‌ای سه هزارو ۸۰۰ تومانی باید اصلاح شود و خوراک آنها باید به صورت ارزی ارائه شود و آنها هم ملزم باشند به ارز بپردازند. دولت باید دقت نظر بیشتری بکند و اگر می‌خواهد راه را به روی رانت‌خواری ببندد، باید در سیاست‌گذاری پتروشیمی و فولاد هم بازنگری کند. آنها همان‌طور که عواید ارزی خود را با نرخ بازار می‌فروشند باید هزینه‌های خود را هم با نرخ ارزی متناسب با نرخ آزاد تأمین کنند.

ادامه از صفحه ۴

۲۰ راه‌حل برای خروج از بحران

منحصرکردن نگهداری حساب‌های بخش عمومی در بانک‌های دولتی و جلوگیری از پرداخت بهره به این سپرده‌ها، مدیریت عرضه و تقاضای ارز با محدودکردن تخصیص ارز به کالاهای اساسی غذا و دارو و نیازهای اساسی بخش تولید ساخت در داخل کشور و جلوگیری از فعالیت‌های سوداگرانه روی آنها، برقراری پیمان‌نامه ارزی برای بنگاه‌های صادراتی که از منابع و یارانه‌های عمومی بهره گرفته‌اند و بازگرداندن ارز صادراتی به بانک مرکزی. تا قبل از تحقق اصلاحات پیشنهادی، ایجاد بازار ثانویه ارز نیازمند بررسی کارشناسی و دقیقِ نتایج و پیامدهای آن است و در شرایط کنونی باید از تعجیل در راه‌اندازی آن جدا اجتناب شود. دولت باید به‌منظور بازگرداندن اعتماد و آرامش عمومی، تمام ظرفیت‌های خود را برای مهار تلاش‌هایی که افزایش شدید قیمت‌ها را دنبال کرده‌اند، با هدف ایجاد ثبات در اقتصاد کشور به‌کار گیرد و از هرگونه افزایش قیمت‌ها، از جمله قیمت ارز در نرخ اِعلانی خود، جلوگیری کند. خروج تمامی بنگاه‌ها و نهادهای نظامی از فعالیت‌های اقتصادی، تأمین هزینه‌های امنیت کشور از طریق اخذ مالیات و انحصار آن در مسیر بودجه عمومی مصوب مجلس، بازنگری در سیاست‌های وارداتی و توجه به تولید داخلی، تجدیدنظر اساسی در بسترهای فضای کسب‌وکار در جهت کاهش هزینه‌های بخش‌های مولد و افزایش هزینه‌های بخش‌های نامولد، طراحی برنامه ویژه مسکن اقشار کم‌درآمد و خارج ساختن زمین و مسکن از مناسبات سوداگرانه». کارشناسان با بیان اینکه شکل‌گیری سریع بحران در هفته‌های اخیر ریشه در بی‌اعتمادی عمومی و عدم انسجام و بی‌ثباتی در موضع‌گیری‌های داخلی در برابر تنش‌های خارجی دارد، تأکید کرده‌اند: «لازم است تشتت در موضع‌گیری‌های سیاسی و اظهارنظر و ورود مقامات غیرمسئول در حوزه سیاست خارجی به‌سرعت پایان پذیرد و کلیت نظام سیاسی موضعی شفاف و عقلانی و مبتنی بر تعامل مثبت در حوزه سیاست خارجی اتخاذ و رسما اعلام کند». این نامه به امضای ۳۸ اقتصاددان و کارشناس اقتصادی از جمله چهره‌های شناخته‌شده‌ای چون مرتضی افقه، کمال اطهاری، سیدمحمد بحرینیان، غلامحسین حسن‌تاش، محمود ختائی، حسین راغفر، محسن رنانی، احسان سلطانی، عباس شاکری و حسن طائی رسیده است.

ادامه از صفحه ۴

ثانیه‌شماری برای برگزاری مراسم تدفین مطبوعات کشور

... این در حالی است که بر اساس گزارش منتشره بانک مرکزی از ارز تخصیصی در دو ماهه ابتدای سال معادل ۴۳ هزار تن کاغذ (۳۴ میلیون یورو)کاغذ ثبت سفارش شده که نیاز مطبوعات کشور برای هفت ماه تأمین می‌شده که متأسفانه بخش عمده‌ای از این تخصیص‌ها برای دو شرکت صوری بوده است و کاغذی وارد نشده و به این ترتیب شاهد افزایش قیمت تا ۲۰۰ درصد و متعاقب آن احتکار برخی سودجویان در بازار هستیم.

وی افزود: قریب به یک سال است که این تعادل برهم خورده و از آنجا که متولیان واردات وزارت صنعت، بانک مرکزی و گمرکات کشور هستند که جملگی تحت نظر دولت فعالیت می‌کنند، پس دولت باید پاسخی شفاف و روشن در قبال مشکلات اخیر مطبوعات و صنعت نشر بدهد، بحران کاغذ مطبوعات از قیمت خارج شده چون در حال حاضر موجودی کاغذ در انبارها به صفر رسیده و به‌زودی شاهد تعطیلی بسیاری از نشریات خواهیم بود.

این فعال حوزه کاغذ معتقد است چنانچه دولت و به‌ویژه بانک مرکزی تصمیمی عاجل درباره تخصیص ارز به واردکنندگان اصلی نگیرند، باید خود را برای مراسم تدفین مطبوعات آماده کنند.

پرده ششم: آمار چه می‌گوید؟

بر اساس آخرین گزارش منتشرشده در پایگاه اطلاع‌رسانی معاونت امور مطبوعات و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، تعداد ۹هزارو ۲۳۷ رسانه از هیئت نظارت بر مطبوعات مجوز فعالیت دریافت کرده‌اند که نزدیک به ۸۰ درصد آنها چاپی هستند و این به معنای آن است که مواد اولیه برای فعالیت بیش از هفت هزار نشریه کاغذ است؛ ولی گویا مدیران دولتی فقط تمایل به ارائه آمار و ارقام از صدور مجوز دارند و مخاطبان این گزارش‌ها نیز با تکیه بر این ارقام، تصور می‌کنند صدور پروانه برای هفت هزار نشریه به معنای اشتغال برای هزاران سرپرست خانوار است، پس نمره دولت در امر ایجاد اشتغال در حوزه مطبوعات ۲۰ است.

روی دیگر این سکه، اما انتشار این نشریات است که باید روی کاغذ باشد. کمیابی و بحران کاغذ مشکلی است که از پاییز سال گذشته شروع شد و در ماه‌های اخیر بارها سوژه رسانه‌های مختلف چاپی، دیداری، شنیداری و آنلاین بود.

پرده هفتم: دولت دنبال تعطیلی مطبوعات است؟

ماحصل این گزارش نشان می‌دهد مشکل کاغذ نشریات، به‌ویژه نشریات خصوصی و مستقل، از بیش از یک سال قبل مطرح بوده و مسئولان امر با جزئیات کامل در جریان آن قرار داشتند. بعد از آن مسئله تخصیص ارز دولتی مطرح شد و ماجرای شرکت‌های صوری و کاغذهایی که به بازار نرسیدند و مشکلی که پابرجا ماند.

حالا و درحالی‌که وزیر ارشاد می‌گوید تا دو ماه بیشتر کاغذ برای انتشار مطبوعات نداریم و در همین حین تعدادی نشریات تعطیل شده‌اند و تعدادی در نوبت فروش قرار گرفته‌اند و تعدادی دست به دامن کمک‌های مردمی شده‌اند و امنیت شغلی هزاران نفر به خطر افتاده، خبر می‌رسد کاغذ مطبوعات در گمرکات کشور معطل یک تصمیم و هماهنگی ساده برای ترخیص و تزریق در بازار است.

واقعیت آن است که هستند نشریاتی که برخی از مردم حتی نام آنها را نیز نشنیده‌اند و چه‌بسا حتی همکاران مطبوعاتی نیز متوجه تعطیلی آنها نشوند؛ اما کم نیستند نشریات قدیمی، خصوصی و مستقلی که اگر نباشند، بخش‌هایی از کشور و جامعه در تاریکی کامل فرو می‌رود و رسانه‌های وابسته، دولتی و عمومی (چه از نوع چاپی، صوتی، تصویری و آنلاین) به واسطه نقش، جایگاه و کارکردی که برای آنها تعریف شده، هیچ‌گاه نه می‌توانند و نه می‌خواهند که جای خالی آنها را پرکنند.

خلاصه آنکه رکن چهارم دموکراسی (مطبوعات) که سال‌هاست بر اثر برخوردها، فشارها، تهدیدها، شکایت‌ها، بی‌مهری‌ها و تبعیض‌ها، نحیف و دچار ترک‌های متعدد شده، حالا به تلنگری برای فروریختن بند است.

این ستون که فرو بریزد، هزاران روزنامه‌نگار حرفه‌ای نیز پراکنده شده و یک سرمایه عظیم انسانی از دست خواهد رفت؛ آن‌هم در شرایطی که کشور بیش از هر زمان دیگری به اصلاحات، شفافیت و روشنگری مطبوعات نیازمند است.

با تمام این تفاسیر، این پرسش باقی می‌ماند که آیا دولت با وجود اطلاع و اشراف کامل بر مشکل کاغذ مطبوعات خصوصی و مستقل، تعمدا دنبال تعطیلی آنهاست؟

خبر ویژه

در نخستین جلسه هیئت‌مدیره بیمه البرز

رئیس و نایب‌رئیس هیئت‌مدیره انتخاب شدند

• سیدمحمدرضا میری‌لواسانی به‌عنوان رئیس هیئت‌مدیره و سیدرسول تاجدار به‌عنوان نایب‌رئیس هیئت‌مدیره و مدیرعامل این شرکت انتخاب شدند. به گزارش روابط عمومی بیمه البرز، پس از برگزاری مجمع عمومی سالانه این شرکت در تیرماه، اعضای هیئت‌مدیره بیمه البرز پس از تأیید صلاحیت اعضا از سوی بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران، روز دوشنبه ۱۵ مرداد تشکیل جلسه دادند و سیدمحمدرضا میری‌لواسانی، نماینده گروه مالی ملت را به‌عنوان رئیس هیئت‌مدیره برگزیدند. این گزارش حاکی است اعضای هیئت‌مدیره بیمه البرز همچنین در این جلسه سیدرسول تاجدار، نماینده دولت جمهوری اسلامی ایران را به‌عنوان مدیرعامل و نایب‌رئیس هیئت‌مدیره این شرکت انتخاب کردند.

بانک تجارت به رانندگان ترانزیت ارز دولتی می‌دهد
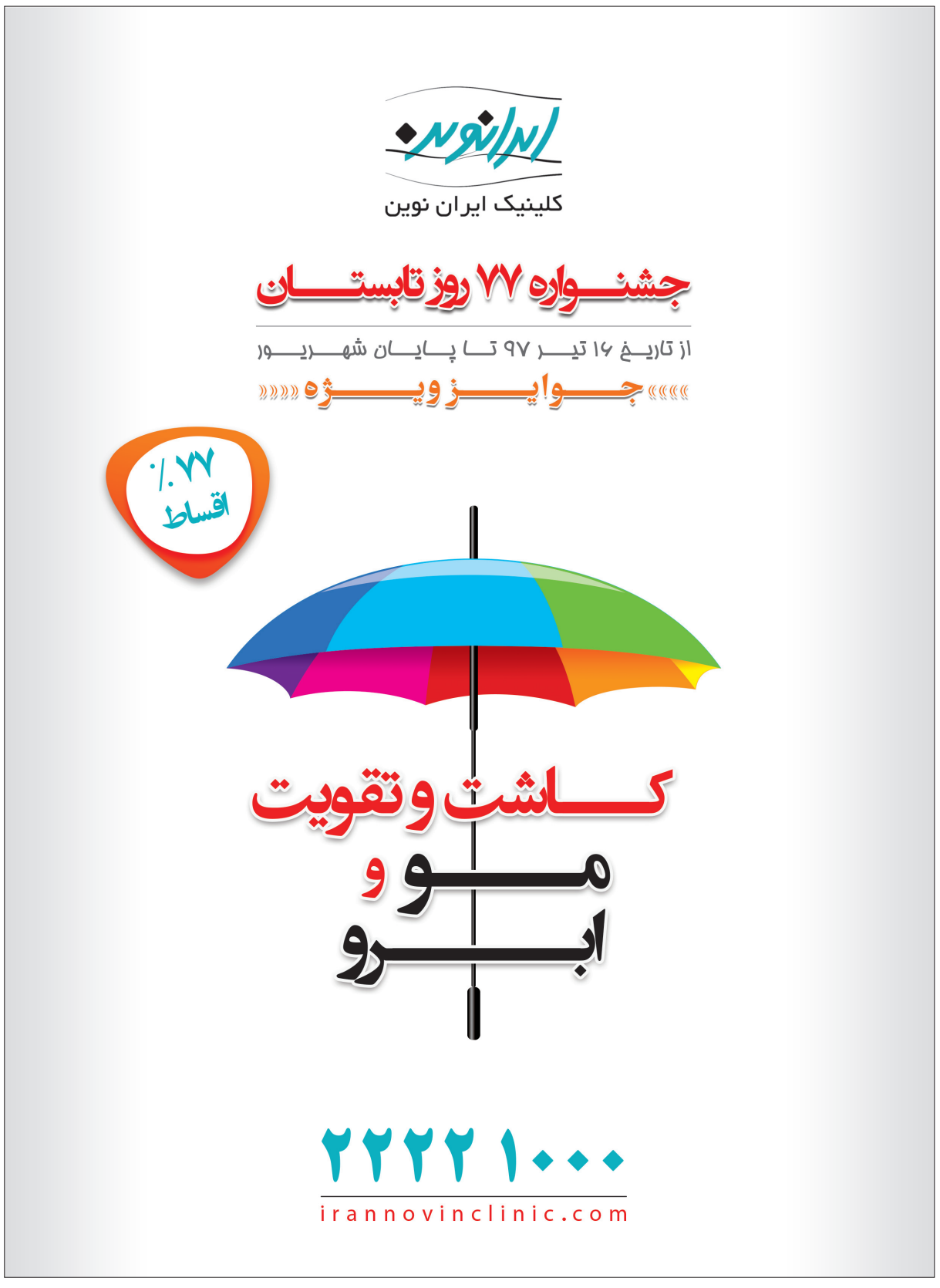
• بانک تجارت در هماهنگی با وزارت راه‌وشهرسازی و بانک مرکزی از تاریخ ۱۴ مرداد به‌عنوان اولین بانک کشور به رانندگان ترانزیت، ارز دولتی پرداخت می‌کند. به گزارش روابط‌عمومی بانک تجارت، از آنجا که رانندگان ترانزیت مشمول ارز مسافرتی نبوده و برای تأمین هزینه‌های جاری خود از جمله پرداخت عوارض عبور از کشورهای مختلف و عوارض آزادراهی و دیگر هزینه‌های جاری در ترددهای خارجی دچار مشکلاتی هستند، براساس هماهنگی‌های صورت‌گرفته بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و وزارت راه‌وشهرسازی کشور، بانک تجارت به‌عنوان اولین بانک، عاملیت پرداخت ارز به این رانندگان را برعهده گرفته است.